

*В.М. Козько, К.В. Юрко, А.В. Бондаренко, Г.О. Соломенник,
О.І. Могиленець*

**ВМІСТ ЦЕРУЛОПЛАЗМІНУ І ГАПТОГЛОБІНУ
В СИРОВАТЦІ КРОВІ ХВОРИХ НА ХРОНІЧНИЙ
ГЕПАТИТ С, ВІЛ-ІНФЕКЦІЮ ТА КО-ІНФЕКЦІЮ –
ВІЛ-ІНФЕКЦІЯ/ХРОНІЧНИЙ ГЕПАТИТ С**

Національний медичний університет, м. Харків

У всьому світі HCV-інфекція та ВІЛ-інфекція є двома найбільш серйозними і поширеними вірусними захворюваннями. Завдяки спільним шляхам передачі обох вірусів приблизно одна третина ВІЛ-інфікованих одночасно інфікована також вірусом гепатиту С (ВГС). Частота інфікування найвища серед споживачів ін'єкційних наркотиків.

Визначено вміст церулоплазміну і гаптоглобіну в сироватці крові 32 хворих на ВІЛ-інфекцію, 32 – на ХГС і 32 – на ко-інфекцію ВІЛ/ВГС. Вік обстежених коливався від 20 до 67 років, середній вік склав $(35,3 \pm 0,5)$ років. Зразки сироваток крові для дослідження вмісту церулоплазміну і гаптоглобіну були взяті з поінформованої згоди пацієнтів. Контрольну групу склали 32 практично здорові особи віком від 24 до 60 років.

Церулоплазмін є головним зовнішньоклітинним антиоксидантом, який, циркулюючи в крові, знешкоджує і запобігає появі шкідливих недоокислених продуктів метаболізму, що утворюються в підвищених кількостях при багатьох інфекційних захворюваннях. Він також пригнічує перекисне окислення ліпідів, стимульоване іонами міді, неспецифічно їх зв'язує і, таким чином, пригнічує формування реактивних видів кисню, у тому числі й гідроксилрадикалів (ОН).

При дослідженні вмісту церулоплазміну в сироватці крові хворих на хронічний гепатит С (ХГС) визначали достеменно збільшення його рівня до $(288,48 \pm 14,78)$ ммоль/л, порівняно з показниками осіб контрольної групи – $(237,54 \pm 5,17)$ ммоль/л ($p < 0,01$). Головна функція церулоплазміну полягає в перенесенні міді з печінки до органів і тканин, де вона працює у складі ферментів. Завдяки тому, що у хворих на ХГС спостерігається збільшення рівня міді в сироватці крові, порівняно з показниками осіб контрольної групи, ми можемо припустити, що збільшення

активності церулоплазміну відбувається компенсаторно для зв'язування, транспорту і виведення надлишку міді з організму.

У ВІЛ-інфікованих пацієнтів спостерігали зменшення вмісту церулоплазміну в сироватці крові до $(139,22 \pm 53,8)$ ммоль/л), порівняно з показниками осіб контрольної групи ($p < 0,01$). Але найзначніший дефіцит церулоплазміну визначався у хворих на ко-інфекцію ВІЛ/ВГС і дорівнював $(85,62 \pm 54,50)$ ммоль/л ($p < 0,01$).

Гаптоглобін – це заліозалежний фермент сироватки крові, однією з характерних властивостей якого є здатність утворювати з гемоглобіном крові комплексну сполуку, що володіє пероксидазною активністю. Значної уваги заслуговують властивості гаптоглобіну, завдяки яким його було класифіковано як “білок гострої фази”. За результатами наших досліджень, у сироватці крові хворих спостерігали зменшення активності гаптоглобіну. Так, у пацієнтів з ХГС вміст гаптоглобіну дорівнював $(0,88 \pm 0,65)$ г/л, порівняно з показниками контрольної групи – $(1,37 \pm 0,24)$ г/л. У ВІЛ-інфікованих осіб без ХГС активність гаптоглобіну становила $(0,67 \pm 0,36)$ г/л, а у хворих із ко-інфекцією ВІЛ/ВГС – $(0,64 \pm 0,32)$ г/л.

Таким чином, у хворих на ХГС спостерігалось збільшення активності церулоплазміну і зниження – гаптоглобіну, порівняно з показниками осіб контрольної групи; у ВІЛ-інфікованих й осіб з ко-інфекцією ВІЛ/ВГС – зниження активності як церулоплазміну, так і гаптоглобіну.

*Т.С. Копійченко, С.В. Кузнецов, А.М. Татаркіна,
Я.І. Копійченко, Н.І. Зозуля*

ПОДІБНОСТІ ТА ВІДМІННОСТІ У КЛІНІЧНІЙ КАРТИНІ ІНФЕКЦІЙНОГО МОНОНУКЛЕОЗУ, ЯКИЙ ЗУМОВЛЕНИЙ ГЕРПЕСВІРУСАМИ РІЗНИХ ТИПІВ

Національний медичний університет,
Обласна дитяча інфекційна лікарня, м. Харків

Мета роботи: знайти подібності і відмінності у клінічній картині інфекційного мононуклеозу (ІМ), який зумовлений різними типами герпесвірусів.